

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău
Judecător: Sergiu Arnăuț

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Svetlana Filincova, Oleg Sternioală
Luiza Gafton, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă la cererea introductivă depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, privind intentarea procesului de insolvență față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, prin care s-a refuzat în intentarea procesului de insolvență,

c o n s t a t ă :

La 09 ianuarie 2017, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus cerere de intentare a procesului de insolvență în privința Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău.

În motivarea cererii Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a indicat că, în temeiul contractului de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă nr. 6006 din 02 octombrie 2006, încheiat între Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în calitate de furnizor și Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău în calitate de consumator, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar energia termică furnizată la obiectele aflate în administrarea operativă a acesteia.

Însă, în perioada valabilității contractului, obligațiile contractuale stabilite de către părți sunt în permanență neglijate de către debitor, și anume, se încalcă prevederile pct. 4.2 al contractului, potrivit căruia conturile de plată recepționate urmează a fi achitate de către consumator până la data de 30 a lunii următoare.

Drept confirmare a faptului că debitorul este permanent în întârziere la plata consumului de energie termică, servesc facturile fiscale primite la evidență și contrasemnate de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău și anume prin următoarele facturi: seria TC nr. 0169256 din 30 aprilie 2015, seria TC nr. 0170487 din 31 mai 2015, seria TC nr. 0171150 din 30 iunie 2015, seria TC nr. 0171760 din 31 iulie 2015, seria TC nr. 0172319 din 31 august 2015, seria TC nr. 0172922 din 30 septembrie 2015, seria TC nr. 0172989 din 31 octombrie 2015, seria TC nr. 0176869 din 30 noiembrie 2015, seria TC nr. 0179887 din 31 decembrie 2015, seria TC nr. 0182956 din 31 ianuarie 2016, seria TC nr. 0186039 din 29 februarie 2016; seria TC nr. 0189119 din 31 martie 2016, seria TC nr. 0191738 din 30 aprilie 2016, seria AAA nr. 1784756 din 31 mai 2016, seria AAA nr. 1785529 din 30 iunie 2016, seria AAA nr. 1786261 din 31 iulie 2016, seria AAA nr. 1786994 din 31 august 2016, seria AAA nr. 1787763 din 30 septembrie 2016, seria AAA nr. 1788201 din 31 octombrie 2016 și factura seria AAA nr. 1790786 din 30 noiembrie 2016.

Indică creditorul că, la situația din 06 ianuarie 2017, datoria Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău pentru serviciile de termoficare prestate de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, constituia suma de 35 729 675,03 lei.

Această datorie este recunoscută de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 prin încheierea tranzacției nr. 43/37TJ din 14 octombrie 2016, potrivit căreia ultima s-a obligat de a achita datoria până la data de 31 decembrie 2016, însă această obligație nu a fost executată iar până la moment datoria s-a mărit în urma consumului curent pe perioada sezonului de încălzire 2016 - 2017.

Totodată, prin acordul adițional nr. 2 din 17 octombrie 2012 la contractul de furnizare a energiei termice în apă caldă nr. 6006 din 02 octombrie 2006, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” succesor în drepturi a Societății pe Acțiuni „Termocom” a acordat Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău mijloace financiare în scopul achitării taxei de stat necesare pentru acționarea în judecată a persoanelor fizice care au acumulat datorii pentru energia termică. Aceste mijloace financiare, în mărime de 127 368,90 lei, nu au fost restituite în conformitate cu pct. 1 al acestui acord.

Conform Avizului Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 86 din 28 decembrie 2016, la data emiterii avizului, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău avea o restanță față de bugetul public național în mărime de 317,48 lei.

Mai menționează că, neexecutarea de către debitor a obligațiilor sale de plată integral și la timp pentru serviciile de termoficare prestate, afectează capacitatea financiară a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, deoarece nu-și poate executa

obligațiile de plată față de furnizorul de gaze naturale Societatea pe Acțiuni „Moldova gaz”, având toate conturile bancare sechestrate, prin instituirea măsurilor de asigurare în baza încheierilor executorului judecătoresc Anatolie Chiosa nr. 005-04/13 din 13 noiembrie 2013, nr. 005-303/13 din 09 aprilie 2014, 005-303/13 din 14 noiembrie 2014, în urma intentării procedurii de executare privind încasarea silită a datoriilor pentru gazele naturale livrate.

Consideră creditorul că, datoriile mari formate în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent, denotă insolvabilitatea certă a debitorului. Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău nu are capacitate pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a datoriilor - temei special de intentare a procesului de insolvabilitate, ce se manifestă în supraîndatorarea debitorului.

În acest sens, la 29 decembrie 2016 a expediat notificarea nr. 79/6046, care a fost recepționată la data de 30 decembrie 2016, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție. Însă, până în prezent această notificare a rămas fără un răspuns.

Solicită creditorul Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” admiterea cererii introductive, constatarea insolvabilității Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău cu intentarea procesului de insolvabilitate în privința acesteia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 ianuarie 2017 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a creditorului Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău. S-a instituit perioada de observație asupra debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău, iar în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada derulării procesului de insolvabilitate, a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare și s-a desemnat în calitate de administrator provizoriu Popa Ion, deținătorul autorizației eliberate de Ministerul Justiției nr. 63 din 14 ianuarie 2015.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 s-a respins cererea introductivă depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău. S-a refuzat în intentarea procesului de insolvabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău. Au fost anulate măsurile de asigurare aplicate față de debitorul Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău aplicate prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 ianuarie 2017. S-a stabilit cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu Ion Popa, pentru perioada de observație în mărime de 8 400 lei lunar, iar pentru

întreaga perioadă de observație în mărime de 14 560 lei. A fost dispusă încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” în beneficiul administratorului provizoriu a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău – Popa Ion a remunerației în mărime de 14 560 lei și a cheltuielilor suportate în mărime de 1 145,40 lei.

La data de 10 mai 2017, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus cerere de recurs, completată prin cererea de recurs suplimentară din 05 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cererii introductive.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și neîntemeiat s-a concluzionat despre lipsa condițiilor legale pentru constatarea insolvabilității debitorului. Potrivit raportului prezentat de către administratorul provizoriu, s-a stabilit cu certitudine faptul imposibilității onorării de către debitor a obligațiilor sale față de creditor și lipsa surselor financiare ce ar permite acoperirea integrală a creanțelor.

Examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în raport cu materialele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Hotărârea instanței de insolvabilitate a fost pronunțată la data de 25 aprilie 2017 iar cererea de recurs a fost depusă la data de 10 mai 2017. Astfel se denotă că Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus cererea de recurs în interiorul termenului de 15 zile.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, coroborate cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție concluzionează despre necesitatea admiterii cererii de recurs declarată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, de a casa hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 cu remiterea cauzei la rejudecare din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

După cum urmează din actele cauzei la 09 ianuarie 2017 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus cerere introductivă prin care a solicitat intentarea procedurii de insolvență față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău, invocând drept temei incapacitatea de plată a obligațiilor asumate prin contractul de livrare-utilizare a energiei termice în apă caldă, în mărime de 35 729 675,03 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 ianuarie 2017, cererea introductivă a creditorului Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a fost admisă spre examinare.

Prin hotărârea instanței de insolvență din 25 aprilie 2017, cererea introductivă a fost respinsă și s-a refuzat în intentarea procesului de insolvență.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit Curții Supreme de Justiție analizând materialele cauzei în raport cu criticile formulate în recurs conchide că, hotărârea contestată este bazată pe aprecierea incompletă a probelor și circumstanțelor cauzei, motiv din care urmează a fi casată cu restituirea cauzei spre rejudecare, din motivele ce urmează.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Instanța de recurs consideră că, instanța de insolvență eronat a concluzionat despre necesitatea respingerii cererii de intentare a procesului de insolvență față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău, deoarece nu a dat o apreciere corectă materialului probator.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs reține prevederile art. 1, alin. (1) și (2) din Legea insolvenței, potrivit cărora scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit. Prezenta lege este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător,

societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Potrivit pct. 1 și 15 din Regulamentul model al întreprinderii municipale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 387 din 06 iunie 1994, modificată și completată ulterior prin Hotărârea Guvernului nr. 549 din 09 iulie 2014, întreprinderea municipală este agentul economic cu personalitate juridică, constituit de către una sau mai multe unități administrativ teritoriale, dotat în exclusivitate cu bunuri proprietate a unității/ unităților administrativ-teritoriale fondatoare, care, prin utilizarea lor judicioasă, produce anumite tipuri de mărfuri (producție), execută lucrări sau prestează servicii, necesare pentru satisfacerea cerințelor fondatorului/fondatorilor (ale unității/ unităților administrativ-teritoriale fondatoare).

Pentru obligațiile sale întreprinderea poartă răspundere cu întreg patrimoniul său. Fondatorul nu poartă răspundere pentru obligațiile întreprinderii, iar întreprinderea nu este răspunzătoare pentru obligațiile fondatorului.

Analizând situația din speță prin prisma normelor citate și a materialelor cauzei instanța de recurs constată că, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău este înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice, genul principal de activitate al întreprinderii fiind închirierea bunurilor imobiliare proprii; construcțiile de clădiri și construcții ingineresti, instalații și rețele tehnico-edilitare, reconstrucțiile, consolidările, restaurările; intermediari pentru cumpărarea, vânzarea, schimbul și închirierea locuințelor și a altor bunuri imobiliare cu destinație neproductivă; activități ale agențiilor imobiliare; administrarea imobilelor; comerțul cu ridicata al materialelor lemnoase, al materialelor de construcție și echipament sanitar, comerțul cu ridicata al articolelor de fierărie, utilajului de apeduct și de încălzire.

Astfel, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău este un agent economic independent cu drepturi de persoană juridică, care poartă răspundere pentru obligațiunile sale cu toate bunurile de care dispune.

În conformitate cu art. 9 din Legea insolvenței, procesul de insolvență se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvență (denumită în continuare cerere introductivă). Iar conform art. 12 din aceeași Lege, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Potrivit art. 10 alin. (1) – (3) din Legea insolvenței, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică

responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Prin urmare, pentru intentarea procesului de insolvență legiuitorul a prevăzut un temei general care constă în incapacitatea de plată a debitorului și care reprezintă o insuficiență a lichidităților, o absență a fondurilor bănești necesare pentru plata obligațiilor ajunse la scadență.

Temeiul general determină existența creanței ajunse la scadență, care trebuie să fie certă – neîndoieală în sensul că asupra ei, să nu fie conturat un litigiu; lichidă – având un cuantum precis determinat; exigibilă – a cărei executare creditorul poate s-o pretindă imediat.

La fel, în raport cu temeiul general, poate fi presupusă și/ sau existența temeiului special – adică supraîndatorarea ce presupune un dezechilibru al patrimoniului prin existența unui pasiv patrimonial care depășește activul, adică să fie arătat un excedent al pasivelor față de active.

Starea de supraîndatorare presupune starea de imposibilitate stabilă și ireversibilă a persoanei juridice de a satisface deplin pretențiile creditorilor din activele rămase, ceea ce ar justifica intervenția justiției.

Astfel, după cum se constată la caz având în susținere prevederile normelor enunțate, creditorul Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvență în privința debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău, drept motiv invocând incapacitatea de plată a ultimei.

Potrivit art. 2 din Legea insolvenței, incapacitate de plată este situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale.

Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăți, iar supraîndatorare este situația financiară a debitorului, a cărui răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

Astfel, prevederile art. 18, alin. (1) din Legea insolvenței statuează expres că, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență.

În temeiul art. 11, alin. (1) – (3) din Legea insolvenței, componența și mărimea obligațiilor debitorului sunt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel. La determinarea temeiurilor de insolvență se iau în calcul: a) mărimea obligațiilor pecuniare, inclusiv suma restanței la livrarea bunurilor, la prestarea serviciilor și la îndeplinirea lucrărilor care urmează a fi plătite de către debitor; b) mărimea datoriei la credite, la

împrumut, plus dobânda care urmează a fi achitată de către debitor; c) mărimea prejudiciilor care urmează a fi recuperate de la debitor; d) mărimea obligațiilor la bugetul public național prevăzute de lege.

La constatarea insolvabilității debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din: a) penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor; b) orice obligație de plată față de asociații (membrii, acționarii) debitorului.

În conformitate cu prevederile art. 34 alin. (1) și (3) din aceeași Lege, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive. Hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate devine executorie în momentul pronunțării. Dispozitivul hotărârii se înmânează administratorului desemnat imediat. Prin hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate, instanța de insolvabilitate dă apreciere concluziilor din raportul administratorului provizoriu, prevede mărimea revendicărilor asupra cărora obiecțiile debitorului și/sau ale creditorilor au fost respinse ori considerate ca fiind întemeiate, desemnează administratorul insolvabilității și instituie, după caz, comitetul creditorilor.

Prin urmare, reieșind din normele de drept citate, raportate la speța în cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, instanța de insolvabilitate neîntemeiat și prematur a concluzionat despre netemeinicia cererii privind intentarea procesului de insolvabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău. Or, actele cauzei denotă incapacitatea de plată a debitorului. Mai mult ca atât, directorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău a recunoscut parțial datoriile, invocând incapacitatea de plată, fapt confirmat prin tranzacția nr. 43/37TJ din 14 octombrie 2016, potrivit căreia ultimul recunoaște creanța și se obligă să o achite până la data de 31 decembrie 2016, însă această obligație nu a fost executată până în prezent.

Plus la aceasta, creanțele formate în perioadele de încălzire precedente în raport cu neachitarea în termen a consumului curent denotă insolvabilitatea debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău, care nu are capacitatea pecuniară de achitare integrală a datoriilor acumulate și generează acumularea perpetuă a acestora, fapt ce constituie temei special de intentare a procesului de insolvabilitate, manifestat prin supraîndatorarea debitorului. La fel, potrivit raportului prezentat de administratorul provizoriu Popa Ion, rezultă că în urma analizei datelor privind situația economico-financiară a debitorului, s-a stabilit faptul imposibilității onorării de către debitor a obligațiilor sale față de creditorii, deoarece Întreprinderea Municipală de

Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău a acumulat datorii enorme față de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” precum și față de alți creditori.

Debitorul nu dispune de posibilități ce ar permite acoperirea integrală a creanțelor creditorilor și redresarea situației economico-financiare a întreprinderii în afara procesului de insolvență, circumstanțe ce determină incontestabil insolvența debitorului.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră întemeiate argumentele recurentului prin care a indicat că, instanța de insolvență eronat a concluzionat asupra netemeinicii cererii, motivându-și soluția în baza argumentelor expuse de debitor în referință, fără a fi prezentate careva probe pertinente și concludente.

La caz, instanța de insolvență avea obligația de a da un răspuns cert referitor la relevanța unui înscris sau altuia, să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994). Curtea a reiterat că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

În consecință, instanța de recurs verificând conținutul hotărârii contestate, în raport cu materialele dosarului, argumentele invocate în recurs, conchide că instanța de insolvență s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material pe care le-a considerat aplicabile speței, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării pricinii pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanțe și fără a indica motivele pentru care argumentele invocate în cererea de intentare a procesului de insolvență nu au fost reținute și supuse aprecierii.

Este de menționat că, actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clare, înțelese de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța de insolvență nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al

Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și a casa integral hotărârea instanței de insolabilitate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de insolabilitate, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de insolabilitate, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele cauzei, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017, în cauza civilă la cererea introductivă depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, privind intentarea procesului de insolabilitate față de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 6 din mun. Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Svetlana Filincova

Oleg Sternioală

Luiza Gafton

Nicolae Craiu